

26 Ιανουαρίου, 1996

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στές]

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΟΝΗΣΙΦΟΡΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείων,

v.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης,

(Ποινική Έφεση Αρ. 6092).

5 *Διαταγή για κράτηση του κατηγορουμένου μέχρι την ημέρα εκδίκασης της υπόθεσής του — Διακριτική ευχέρεια του Κακουργιοδικείου — Εφαρμοστέες νομικές αρχές με βάση τις οποίες ασκείται — Πότε επεμβαίνει το Εφετείο στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας κατώτερου Δικαστηρίου.*

10 Ο εφεσείων που εκατηγορείτο για διάπραξη αδικημάτων για τα οποία η Νομοθεσία προνοεί ποινή φυλάκισης μέχρι 15 χρόνια, διατάχθηκε από το Κακουργιοδικείο, να παραμείνει υπό κράτηση μέχρι την ημέρα της εκδίκασης της υπόθεσής του.

Οι δικηγόροι του εφεσείοντα εφεσίβησαν το διάταγμα κράτησης για τους πιο κάτω λόγους:

- 15 1. Το Κακουργιοδικείο έσφαλε όταν αποφάσισε να εφαρμόσει το κριτήριο της πιθανότητας καταδίκης του κατηγορουμένου στην παρούσα υπόθεση.
- 20 2. Το Κακουργιοδικείο δεν αξιολόγησε ορθά την προηγούμενη τήρηση των όρων εγγύησης που επέβαλε στον κατηγορούμενο το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρινας και
- 25 3. Η άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Κακουργιοδικείου ήταν πλημμελής.

Το Εφετείο αφού ανέφερε ότι σκοπός της κράτησης του κατηγορουμένου δεν είναι η τιμωρία του αλλά η εξασφάλιση της παρου-

σίας του στο Δικαστήριο, και αφού τόνισε τους παράγοντες που προδιαγράφουν την πιθανότητα προσέλευσης του κατηγορουμένου στο Δικαστήριο που είναι:

- α) Η σοβαρότητα του εγκλήματος, 5
- β) Η πιθανότητα καταδίκης του στο βαθμό που μπορεί να προβλεφθεί από τις καταθέσεις των μαρτύρων,
- γ) Η ποινή που δυνατό να επιβληθεί, και,
- δ) Η πιθανότητα διάπραξης άλλου αδικήματος, αποφάνθηκε ότι δεν αποδείχθηκαν βάσιμοι λόγοι για επέμβαση στην άσκηση της 10 διακριτικής ευχέρειας του Κακουργιοδικείου.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν: 15

Rodosthenous and Another v. The Police (1961) C.L.R. 50,

Loukaides and Others v. The Police (1988) 2 C.L.R. 119,

Καραγιώργη και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 92, 20

Δημοκρατία ν. (1) Αθηνή και (2) Γεωργίου, Υπόθ. Αρ. 11434/94, Απόφαση Κακουργιοδικείου, ημερ. 29.8.94.

25

Έφεση εναντίον διατάγματος προσωποκράτησης.

Έφεση από το Χαράλαμπο Ονησιφόρου Χαραλάμπους κατά της απόφασης του Κακουργιοδικείου Λάρνακος στην Ποινική Υπόθεση Αριθμός 16524/95, στην οποία αντιμετώπισε τις κατηγορίες της κατοχής και μεταφοράς εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια κατά παράβαση του Άρθρου 4(4)(δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54 και διατάχθηκε από Τ. Ηλιάδη, Π.Ε.Δ., Γ. Ερωτοκρίτου, Α.Ε.Δ., Μ. Γεωργίου, Ε.Δ. να παραμείνει υπό κράτηση μέχρι την ημερομηνία εκδίκασης της υπόθεσής του. 35

Γ. Κ. Γεωργίου με Α. Δημητρίου, για τον Εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.

40

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Α. Κούρσης, Δ.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης

του Κακουργιοδικείου με την οποία αποφασίστηκε ο εφεσεύωντας να παραμείνει υπό κράτηση μέχρι την ημερομηνία της εκδίκασης της υπόθεσης ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

- 5 Στις 21/12/1995 ο εφεσεύωντας παρουσιάστηκε ενώπιον του Κακουργιοδικείου Λάρνακας για να απαντήσει στην κατηγορία κατοχής εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια και στην κατηγορία μεταφοράς εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια κατά παράβαση του άρθρου 4(4)(δ) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου, Κεφ. 54 όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του Νόμου 21/70 και το άρθρο 3 του Νόμου 27/78.

Η σχετική Νομοθεσία προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι 15 χρόνια.

- 15 Ο εφεσεύωντας αρνήθηκε ενοχή στις πιο πάνω κατηγορίες και η υπόθεση ορίστηκε για ακρόαση στις 27/2/96, η δε Κατηγορούσα Αρχή ζήτησε όπως ο κατηγορούμενος παραμείνει υπό κράτηση μέχρι την ημέρα της εκδίκασης της υπόθεσής του.

- 20 Η υπεράσπιση έφερε ένσταση στην εισήγηση της Κατηγορούσας Αρχής και το Κακουργιοδικείο αφού άκουσε μαρτυρία από τρεις μάρτυρες κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόλυση του εφεσεύοντα δεν δικαιολογείται και διέταξε όπως ο εφεσεύωντας παραμείνει υπό κράτηση μέχρι την ημέρα της εκδίκασης της υπόθεσής του.

- 25 Ο εφεσεύωντας καταχώρησε την παρούσα έφεση και οι λόγοι της εφέσεως είναι κυρίως τρεις, οι ακόλουθοι:

- 30 (1) Το Δικαστήριο εσφαλμένα κατά την έκδοση της απόφασής του δεν έλαβε υπόψη και/ή απέτυχε να αντιληφθεί ορθά και να ερμηνεύσει τις νομικές αυθεντίες και νομικά συγγράμματα τα οποία εξετάθησαν ενώπιόν του από την υπεράσπιση.
- 35 (2) Το Δικαστήριο προέβηκε σε πλημμελή άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας.
- 40 (3) Το Δικαστήριο λανθασμένα δεν αξιολόγησε ορθά και/ή καθόλου την προηγούμενη τήρηση των όρων εγγύησης που υπέβαλε στον εφεσεύοντα το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας στις 27/11/95.

Σε εφέσεις όπως η παρούσα το καθήκον του Εφετείου είναι να αποφασίσει κατά πόσο το Κακουργιοδικείο άσκησε κατάλληλα τη διακριτική του ευχέρεια, καθοδηγούμενο από τις σχετικές νομικές

αρχές και αφού έλαβε υπόψη τα γεγονότα τα οποία έπρεπε να λάβει υπόψη ή κατά πόσο έλαβε υπόψη γεγονότα τα οποία έπρεπε να είχε αποκλείσει. Επίσης, το Εφετείο δεν επεμβαίνει στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας κατώτερου Δικαστηρίου, εκτός για πολύ σοβαρούς λόγους και σε εξαιρετικές περιπτώσεις (Βλέπε, μεταξυ άλλων, *Rodosthenous and Another v. The Police* (1961) C.L.R. 50 και *Georghios Loukaides and Others v. The Police* (1988) 2 C.L.R. 119). Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές, θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε την παρούσα έφεση.

5

Έχοντας υπόψη ότι ο σκοπός της κράτησης του κατηγορουμένου είναι η εξασφάλιση της παρουσίας του στο Δικαστήριο και όχι η τιμωρία του, οι παράγοντες οι οποίοι προδιαγράφουν την πιθανότητα προσέλευσης του κατηγορουμένου στο Δικαστήριο για να αντιμετωπίσει τη δίκη του, είναι:

10

- (α) Η σοβαρότητα του εγκλήματος.
- (β) Η πιθανότητα καταδίκης του στο βαθμό που μπορεί να προβλεφθεί από τις καταθέσεις των μαρτύρων.
- (γ) Η ποινή η οποία δυνατό να επιβληθεί.
- (δ) Η πιθανότητα διάπραξης άλλου αδικήματος.

15

20

(Βλέπε *Ανδρέας Μ. Καραγιώργη και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 92).

25

Οι δικηγόροι του εφεσεύοντα υπέβαλαν ότι το Κακούργιοδικείο έσφαλε όταν αποφάσισε ότι ένα από τα κριτήρια είναι η πιθανότητα καταδίκης του εφεσεύοντα. Εισηγήθηκαν ότι το κριτήριο πρέπει να είναι όπως το αποφάσισε το Κακούργιοδικείο Λάρνακας, με άλλη σύνθεση από την παρούσα σύνθεση του Κακούργιοδικείου, στην υπόθεση *Δημοκρατίας ν. (1) Μέλιου Αθηνή και (2) Ενάγγελου Γεωργίου* (υπόθ. αρ. 11434/94), με ημερομηνία 29/8/94. Εκείνο το Κακούργιοδικείο είπε ότι η φύση της μαρτυρίας εναντίον των κατηγορουμένων, δεν τους στερεί εντελώς μια λογική προσδοκία για ενδεχόμενο αθώωσης.

30

35

Δεν συμφωνούμε με την εισήγηση αυτή των δικηγόρων του εφεσεύοντα. Το καθιερωμένο κριτήριο είναι όπως αναλύθηκε στη νομολογία μας από τις διάφορες εφέσεις που εξέτασε το Εφετείο και δεν είναι άλλο από την πιθανότητα καταδίκης του κατηγορουμένου στο βαθμό που μπορεί να προβλεφθεί από τις καταθέσεις των μαρτύρων. Επομένως, το Κακούργιοδικείο δεν έσφαλε όταν εφάρμοσε στα γεγονότα της υπόθεσης αυτό το κριτήριο.

40

5 Ο άλλος λόγος εφέσεως είναι ότι το Κακουργι ροικείο λανθα-
σμένα δεν αξιολόγησε ορθά την προηγούμενη τήρηση των όρων
εγγύησης που επέβαλε στον κατηγορούμενο το Επαρχιακό Δικασ-
στήριο Λάρνακας στις 29/11/95. Ο κατηγορούμενος είχε παρου-
σιαστεί στις 29/11/95 στη διαδικασία της παραπομπής ενώπιον
Κακουργιοδικείου και η υπόθεση ανεβλήθη για την 1/12/95 για να
εξετάσει την υπόθεσή του το Επαρχιακό Δικαστήριο Λάρνακας.

10 Ο εφεσεύοντας είχε αφηθεί ελεύθερος με εγγύηση για να πα-
ρουσιαστεί ξανά την 1/12/95, κάτι το οποίο τήρησε. Είναι η ει-
σήγηση των δικηγόρων του εφεσεύοντα ότι το γεγονός ότι ο εφε-
σεύοντας σε εκείνη τη διαδικασία αφέθηκε ελεύθερος με εγγύηση
και παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, είναι κάτι το ση-
μαντικό το οποίο έπρεπε να λάβει υπόψη του το Κακουργιοδι-
15 κείο και να αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο με εγγύηση μέ-
χρι την ημέρα της δίκης του ενώπιον του Κακουργιοδικείου.

20 Το Κακουργιοδικείο ανέφερε ότι ο ισχυρισμός της υπερά-
σπισης είναι ορθός και ότι θα τον αξιολογήσουν μαζί με τα υπό-
λοιπα στοιχεία που είχαν ενώπιόν τους. Περαιτέρω, ανέφεραν
ότι η απόλυσή του ήταν για δύο μόνο μέρες και ο λόγος της από-
λυσής του όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό του Δικασ-
τηρίου, έγινε γιατί δεν είχε τεθεί τότε ενώπιον του Δικαστηρί-
ου η σχετική μαρτυρία και τα άλλα στοιχεία και περιστάσεις που
25 υπάρχουν σύμφωνα με την Κατηγορούσα Αρχή εναντίον του κα-
τηγορουμένου.

30 Συμφωνούμε με τα όσα ανέφερε το Κακουργιοδικείο στην
απόφασή του επί του θέματος αυτού.

35 Ακούσαμε τα επιχειρήματα των δικηγόρων του εφεσεύοντα
σχετικά με τον άλλο λόγο έφεσης που είναι η πλημμελής άσκηση
της διακριτικής ευχέρειας του Κακουργιοδικείου. Δε συμφω-
νούμε ότι υπάρχει λογική προσδοκία ότι εάν ο εφεσεύοντας αφε-
θεί ελεύθερος θα παρευρεθεί στη δίκη του. Το Κακουργιοδικείο
στην απόφασή του εξέτασε τις εισηγήσεις των δικηγόρων του
εφεσεύοντα και κατέληξε στο συμπέρασμα με βάση τη σοβαρότη-
τα του αδικήματος, την πιθανότητα καταδίκης, την έκταση της
40 ποινής που δυνατό να επιβληθεί και την πιθανότητα διάπραξης
άλλου αδικήματος, ότι η απόλυση του κατηγορουμένου δε δι-
καιολογείται και στην άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας διέ-
τάξε την κράτηση του εφεσεύοντα.

Έχουμε εξετάσει όλη την επιχειρηματολογία των δικηγόρων

του εφeseίοντα και δεν είχαμε καμία δυσκολία να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για να επέμβουμε στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Κακουργιοδικείου.

5

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.